

ความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยคัดสรร กับความเครียดและการเผชิญความเครียด
ของหญิงที่เป็นโรคเบาหวานขณะตั้งครรภ์



วิทยานิพนธ์นี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตร

ปริญญาพยาบาลศาสตรมหาบัณฑิต (การผดุงครรภ์)

บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยมหิดล

พ.ศ. 2559

Copyright by Mahidol University

ลิขสิทธิ์ของมหาวิทยาลัยมหิดล

THE RELATIONSHIPS BETWEEN SELECTED FACTORS, STRESS, AND COPING OF
PREGNANT WOMEN WITH GESTATIONAL DIABETES MELLITUS

FLIGHT LT. TEERANA KRITSANASUWAN 5636616 RAMY/M

M.N.S. (MIDWIFERY)

THESIS ADVISORY COMMITTEE: CHANTIMA KHANOBDEE, D.S.N.,
SRISAMORN PHUMONSAKUL, D.N.S.

ABSTRACT

The present study was descriptive research aimed at studying the relationships between selected factors and the level of stress and coping of pregnant women with gestational diabetes mellitus (GDM). The stress appraisal and coping model of Lazarus and Folkman was employed as the conceptual framework for the study. The sample group comprised of 113 pregnant women diagnosed with GDM at Ramathibodi Hospital and Bhumibol Adulyadej Hospital from June 2015 to January 2016. The instrumentation employed in the study comprised of a Personal Data Questionnaire, an Uncertainty Questionnaire, a Social Support Questionnaire, a Stress Appraisal Scale and a Coping Questionnaire. The data was analysed by using descriptive statistics and Pearson's product moment correlation.

According to the research findings, pregnant women with GDM have moderate levels of stress. Age and education were not found to be correlated with the level of stress and coping of pregnant women with GDM. Uncertainty was moderate, positively correlated with the level of stress ($r = .52$) and negatively related with problem-focused coping ($r = -.19$). Overall social support was high with the most social support being provided by health care staff. Social support was also found to be negatively correlated with the level of stress ($r = -.25$) and positively correlated with coping ($r = .26$) and problem-focused coping ($r = .39$). The sample group opted to employed mixed coping methods and most frequently selected problem-focused coping at 43 percent.

The following recommendations are suggested by the findings: health care teams and nurses are sources of social support with maximum capacity. As such, they should provide sufficient information about GDM in order to reduce the uncertainty and stress of pregnant women with GDM to ensure this group can properly cope with stress.

KEY WORDS: GESTATIONAL DIABETES MELLITUS/ STRESS/ COPING/ UNCERTAINTY/
SOCIAL SUPPORT

135 pages

ความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยคัดสรร กับความเครียดและการเผชิญความเครียด ของหญิงที่เป็นโรคเบาหวานขณะตั้งครรภ์

THE RELATIONSHIPS BETWEEN SELECTED FACTORS, STRESS, AND COPING OF PREGNANT WOMEN WITH GESTATIONAL DIABETES MELLITUS

เรืออากาศเอกหญิง ตีรณา กฤษณสุวรรณ 5636616 RAMY/M

พย.ม. (การปกครอง)

คณะกรรมการที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ : จันทิมา ขนบดี, D.S.N., ศรีสมร ภูมณสกุล, D.N.S.

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยเชิงบรรยาย เพื่อศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยคัดสรร กับระดับความเครียดและการเผชิญความเครียดของหญิงที่เป็นโรคเบาหวานขณะตั้งครรภ์ โดยใช้ทฤษฎีความเครียด การประเมินตัดสินใจ และการเผชิญความเครียดของลาซาร์ส และ โพล์คแมน เป็นกรอบแนวคิดในการวิจัย กลุ่มตัวอย่างเป็นหญิงที่ได้รับการวินิจฉัยโรคเบาหวานขณะตั้งครรภ์ ณ โรงพยาบาลรามาริบัติ และ โรงพยาบาลภูมิพลอดุลยเดช ระหว่างเดือนมิถุนายน 2558 ถึง มกราคม 2559 จำนวน 113 ราย เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บข้อมูลได้แก่ แบบสอบถามข้อมูลส่วนบุคคล แบบสอบถามความรู้สึกไม่แน่นอนต่อความเจ็บป่วย แบบสอบถามแรงสนับสนุนทางสังคม แบบประเมินความเครียด และแบบสอบถามรูปแบบการเผชิญความเครียด วิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้สถิติเชิงบรรยาย และสถิติสหสัมพันธ์แบบเพียร์สัน

ผลการวิจัยพบว่า หญิงที่เป็นโรคเบาหวานขณะตั้งครรภ์ มีความเครียดอยู่ในระดับปานกลาง อายุและระดับการศึกษา ไม่มีผลต่อระดับความเครียดและการเผชิญความเครียด ความรู้สึกไม่แน่นอนต่อความเจ็บป่วยอยู่ในระดับปานกลาง มีความสัมพันธ์ทางบวกกับระดับความเครียด ($r = .52$) และมีความสัมพันธ์ทางลบกับการเผชิญความเครียดแบบมุ่งจัดการกับปัญหา ($r = -.19$) มีแรงสนับสนุนทางสังคมโดยรวมอยู่ในระดับสูง ได้รับแรงสนับสนุนจากกลุ่มเจ้าหน้าที่สุขภาพสูงที่สุด มีความสัมพันธ์ทางลบกับระดับความเครียด ($r = -.25$) และมีความสัมพันธ์ทางบวกกับการเผชิญความเครียดโดยรวม ($r = .26$) และการเผชิญความเครียดแบบมุ่งแก้ปัญหา ($r = .39$) กลุ่มตัวอย่างเลือกใช้วิธีการเผชิญความเครียดแบบผสมผสาน และเลือกใช้วิธีมุ่งแก้ปัญหาสูงสุดร้อยละ 43

ผลการศึกษามีข้อเสนอแนะว่า ทีมสุขภาพและพยาบาลเป็นแหล่งสนับสนุนทางสังคมที่มีศักยภาพสูงสุด ควรให้ข้อมูลเกี่ยวกับโรคเบาหวานขณะตั้งครรภ์อย่างเพียงพอ เพื่อลดความรู้สึกไม่แน่นอนต่อความเจ็บป่วย ส่งผลทำให้ช่วยลดภาวะเครียดของหญิงที่เป็นโรคเบาหวานขณะตั้งครรภ์ และสามารถเผชิญความเครียดได้อย่างเหมาะสม

คำสำคัญ : เบาหวานขณะตั้งครรภ์/ ความเครียด/ การเผชิญความเครียด/ ความรู้สึกไม่แน่นอนต่อความเจ็บป่วย/
แรงสนับสนุนทางสังคม